

Kenmerk	W03.11.0132/II
Datum advies	9 juni 2011
Vindplaats	Staatscourant 2011, nr. 15327

Volledige tekst

Ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit bewaren en vernietigen niet-gevoegde stukken (nummerherkenning), met nota van toelichting.

Bij Kabinetsmissive van 22 april 2011, no.11.001008, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Veiligheid en Justitie, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit bewaren en vernietigen niet-gevoegde stukken (nummerherkenning), met nota van toelichting.

Het ontwerpbesluit betreft de introductie van een geautomatiseerd systeem van nummerherkenning om telefoongesprekken van advocaten uit te sluiten van opname bij telefoontaps. Voor zover reeds is gestart met het maken van opnames voorafgaand aan het herkennen van het telefoonnummer als geheimhoudernummer, wordt de gemaakte opname automatisch vernietigd. Hiermee wordt voorkomen dat deze gesprekken in weerwil van de verplichting tot vernietiging voortvloeiend uit artikel 126aa van het Wetboek van Strafvordering (verder: Sv) worden opgenomen in het strafdossier.

Het ontwerpbesluit introduceert tevens de grondslag voor de verwerking van door de Nederlandse Orde van Advocaten (verder: de Orde) verzamelde telefoon- en faxnummers van verschoningsgerechtigden en een afbakening van door de Orde in dat kader aan te leveren telefoon- en faxnummers. De Afdeling advisering van de Raad van State onderschrijft de strekking van het ontwerpbesluit, maar maakt opmerkingen met betrekking tot de grondslag voor het ontwerpbesluit, de sluitendheid van het systeem, de opslag van verkeersgegevens en de verhouding tot de verplichtingen uit de Wet bescherming persoonsgegevens (verder: Wbp). Zij is van oordeel dat in verband daarmee aanpassing van het ontwerpbesluit wenselijk is.

Het probleem van geheimhoudergesprekken die als proces-verbaal worden opgenomen in strafdossiers is niet nieuw. In 2005 is reeds eerder overwogen om over te gaan tot een systeem van automatische nummerherkenning. *(zie noot 1)* De toenmalige minister van Justitie achtte voldoende waarborgen besloten in een nauwgezette toepassing van de Instructie vernietiging geïntercepteerde gesprekken met geheimhouders. *(zie noot 2)* Inmiddels is gebleken dat die regeling in de praktijk niet goed wordt toegepast en dat communicatie waar een advocaat als geheimhouder bij betrokken is, niet altijd als zodanig wordt herkend en vernietigd. *(zie noot 3)* In het licht van het bovenstaande onderschrijft de Afdeling de wenselijkheid van een systeem van nummerherkenning om fouten in de toekomst zo veel mogelijk te voorkomen.

1. De grondslag van het ontwerpbesluit

Het ontwerpbesluit verwijst naar artikel 126aa, tweede lid, Sv als grondslag voor de

voorgestelde regeling. Dit artikel biedt een grondslag voor het geven van voorschriften omtrent de vernietiging van processen-verbaal en andere voorwerpen die mededelingen behelzen van verschoningsgerechtigden. Hoewel het ontwerpbesluit deels ziet op deze materie, ziet het ook en vooral op het afbakenen en verwerken van geheimhoudernummers om het opnemen van vertrouwelijke communicatie te voorkomen. Uit aanhef en toelichting blijkt niet op welke grondslag dit onderdeel is gebaseerd.

De Afdeling adviseert de grondslag voor het ontwerpbesluit aan te vullen.

2. De sluitendheid van het systeem

De toelichting stelt dat een systeem van nummerherkenning alleen goed kan functioneren als alle leden van de beroepsgroep daaraan deelnemen. (zie noot 4) Om te verzekeren dat alle advocaten en werknemers met een afgeleid verschoningsrecht gebruik zullen maken van aangemelde nummers is, aldus de toelichting, door de Orde een verordening vastgesteld waarin het gebruik van deze nummers verplicht is gesteld tenzij zwaarwegende omstandigheden zich daartegen verzetten. De Afdeling maakt hieruit op dat de goede werking van het systeem mede zal afhangen van de betekenis die zal worden gegeven aan "zwaarwegende omstandigheden". De toelichting bij de inmiddels vastgestelde Verordening op de nummerherkenning lijkt hieraan een bredere betekenis te geven dan de "uitzonderlijke gevallen" waarvan de toelichting bij het ontwerpbesluit spreekt.

De toelichting bij de Verordening op de nummerherkenning wijst op de groep advocaten in loondienst en advocaten werkzaam in gemengde kantoren, waarbij de telefooncentrale mogelijk niet geschikt is om uitgaande gesprekken van geheimhouders als zodanig herkenbaar te maken, of waarbij de werkgever niet bereid zal zijn de benodigde voorzieningen te treffen. Advocaten in loondienst en advocaten binnen gemengde kantoren maken circa 20% uit van de totale beroepsgroep. (zie noot 5) Tevens wijst de toelichting bij de verordening op de problemen bij inkomende gesprekken via algemene nummers bij deze kantoren. Deze gesprekken zullen evenmin als geheimhoudersgesprekken herkenbaar zijn.

Hoewel de Orde zich ertoe heeft verplicht (zie noot 6) te bevorderen dat zo veel mogelijk technische maatregelen zullen worden genomen om bovengenoemde situaties te voorkomen, worden dergelijke technische aanpassingen op basis van de verordening van de Orde niet verplicht gesteld. De Afdeling maakt hieruit op dat het waarschijnlijk is dat een niet onbelangrijk deel van de gesprekken met advocaten niet automatisch zal worden herkend. De toelichting bij het ontwerpbesluit gaat naar het oordeel van de Afdeling onvoldoende in op de consequenties die dit zal hebben voor de sluitendheid van het systeem.

De toelichtingen bij het ontwerpbesluit en de verordening verschillen ook over de te nemen voorzorgsmaatregelen indien niet herkenbaar als geheimhouder wordt gebeld. De Nota van toelichting stelt: "In een dergelijk geval zal hij bij aanvang van de communicatie duidelijk moeten aangeven dat hij belt in zijn hoedanigheid als advocaat, [...]. Dit zal worden vastgelegd in de eerdergenoemde verordening van de orde." (zie noot 7) In de toelichting bij de verordening wordt deze handelswijze wel ten eerste aanbevolen, maar van een in de verordening zelf opgenomen afdwingbare verplichting is geen sprake. Daarmee worden niet alle mogelijkheden benut om geheimhoudersgesprekken in de praktijk in alle gevallen eenvoudig herkenbaar te doen zijn.

Een van de in 2005 aangedragen redenen om af te zien van een systeem van nummerherkenning, was het bestaan van de mogelijkheid van "numberspoofing". Daarbij maakt een persoon gebruik van een ander nummer dan zijn eigen telecommunicatienummer. In de Verenigde Staten bleek dit al redelijk gemeengoed: recherchebureaus en telemarketeers bleven daardoor onherkenbaar. De angst was destijds dat dit ook in Nederland zou kunnen gebeuren, waardoor misbruik zou kunnen worden gemaakt van geheimhoudernummers. Op internet blijken ook thans nog verschillende aanbieders actief

van diensten in deze richting. (zie noot 8) De toelichting gaat niet in op de actuele betekenis van "numberspoofing" voor het systeem van nummerherkenning.

Bij de introductie van automatische controles is er een risico dat dit leidt tot een afname van de alertheid op fouten. Dit kan een negatief effect hebben op de effectiviteit van de regeling. De toelichting stelt wel dat vooruitlopend op de instelling van het systeem van nummerherkenning (aanvullende) maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat geheimhoudergesprekken in strafdossiers worden opgenomen. Daarbij wordt niet nader toegelicht welke maatregelen zijn getroffen. Evenmin blijkt of deze maatregelen erop gericht zullen zijn dit mogelijke effect van de getroffen regeling tegen te gaan.

De Afdeling adviseert in de toelichting nader in te gaan op het voorgaande.

3. De opslag van verkeersgegevens

Van de niet opgenomen en vernietigde geheimhoudergesprekken worden de verkeersgegevens (zie noot 9) opgeslagen ten behoeve van de controle op onrechtmatig gebruik van geheimhoudernummers. De Afdeling maakt opmerkingen over de verhouding van deze opslag tot de verplichtingen voortvloeiend uit de Wbp, alsmede over de opslag in het licht van de reikwijdte van het verschoningsrecht.

a. De noodzaak van de opslag van verkeersgegevens

Het eerste lid van artikel 4a van het ontwerpbesluit bepaalt dat van gesprekken tussen geheimhoudernummers en afgetapte nummers de verkeersgegevens zullen worden verwerkt. De toelichting stelt dat in geval er aanwijzingen bestaan van onrechtmatig gebruik van het verschoningsrecht, deze gegevens kunnen worden geraadpleegd. Een deel van de verkeersgegevens zal al bekend zijn omdat het tegennummer getapt wordt op het moment dat sprake is van nummerherkenning. Een ander deel zal reeds bekend zijn op basis van de door de Orde aangeleverde gegevens. Anderszins onbekende informatie wordt met name geboden door de gegevens over datum, tijdstip en duur van de communicatie, de gegevens over de gebruikte apparatuur en de locatiegegevens van de geheimhouder. Niet op voorhand is duidelijk op welke wijze deze gegevens informatie bevatten die behulpzaam kan zijn bij het vaststellen van onrechtmatig gebruik van het verschoningsrecht. De Afdeling wijst in dat kader op artikel 11 Wbp, dat bepaalt dat persoonsgegevens slechts worden verwerkt voor zover zij, gelet op de doeleinden waarvoor ze worden verzameld, toereikend, ter zake dienend en niet bovenmatig zijn.

b. De reikwijdte van het verschoningsrecht

De Orde stelt zich op het standpunt dat verkeersgegevens, evenals de inhoud van de communicatie, vallen onder het verschoningsrecht. Het verzamelen van deze gegevens zou daarom achterwege moeten blijven, aldus de Orde. (zie noot 10) De toelichting stelt daarop dat artikel 126aa Sv enkel strekt tot vernietiging van mededelingen door of aan een persoon die zich kan verschonen indien hem als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou kunnen worden gevraagd. Nu verkeersgegevens geen betrekking hebben op de inhoud van de communicatie, vallen ze niet onder de reikwijdte van de verplichting tot vernietiging van artikel 126aa Sv, aldus de toelichting. (zie noot 11)

De Afdeling acht deze argumentatie niet overtuigend. De verplichting om verkeersgegevens van geheimhoudergesprekken op te slaan, volgt als zodanig niet uit artikel 126aa Sv. De opslag van deze gegevens wordt geïntroduceerd in het ontwerpbesluit, en behoeft daarmee een zelfstandige motivering in het licht van het verschoningsrecht van advocaten. Daarbij dient aandacht te worden besteed aan de achtergrond van het verschoningsrecht als in Nederland geldend algemeen rechtsbeginsel. Dit rechtsbeginsel brengt met zich dat bij mededelingen gedaan aan de beperkte groep van verschoningsgerechtigden het maatschappelijk belang dat de waarheid in rechte aan het licht komt, moet wijken voor het

maatschappelijk belang dat een ieder zich vrijelijk en zonder vrees voor openbaarmaking van het besprokene om bijstand en advies tot verschoningsgerechtigde vertrouwenspersonen moet kunnen wenden. (zie noot 12) Tevens zou daarbij aandacht moeten worden besteed aan bestaande jurisprudentie over de reikwijdte van het verschoningsrecht (zie noot 13) en de verhouding van de opslag van verkeersgegevens tot de vrije toegang tot de advocaat.

De Afdeling adviseert in de toelichting nader in te gaan op de verhouding van de opslag van verkeersgegevens tot het verschoningsrecht en de verplichtingen voortvloeiend uit de Wbp en zo nodig af te zien van de opslag van verkeersgegevens.

4. Het doel van de gegevensverwerking

Met het ontwerpbesluit worden verschillende bestanden met persoonsgegevens aangelegd. De toelichting noemt er drie: het door de Orde aangelegde bestand met geheimhoudernummers, dezelfde gegevens, maar dan opgeslagen in een database van het Korps landelijke politiediensten en een logbestand met betrekking tot de raadpleging en vernietiging van de door de Orde aangemelde nummers. In het ontwerpbesluit wordt echter tevens geregeld dat verkeersgegevens worden vastgelegd ten behoeve van de controle op misbruik van het verschoningsrecht. Ook voor deze verwerking zal de verantwoordelijke duidelijk moeten worden aangegeven.

Deze verschillende bestanden dienen alle een afzonderlijk doel. Deze doelen zullen gelet op de verplichting van artikel 7 Wbp welbepaald en uitdrukkelijk omschreven dienen te worden. De toelichting schiet op dit punt te kort.

De Afdeling adviseert de toelichting overeenkomstig het bovenstaande aan te vullen.

5. De vernietiging van gegevens

In artikel 4a, derde lid, van het ontwerpbesluit wordt gesteld dat de korpsbeheerder zorg draagt voor het vastleggen van gegevens over de raadpleging en de vernietiging van de door de orde aangemelde nummers. Hiermee wordt de verplichting in het leven geroepen een logbestand bij te houden. Een verplichting tot het dagelijks vernietigen van de eerder door de orde aangemelde nummers ontbreekt evenwel in het ontwerpbesluit.

Daarbij wijst de Afdeling erop dat de betekenis van artikel 5, derde lid, in zijn verwijzing naar artikel 4a, derde lid, onvoldoende duidelijk is. In artikel 5, derde lid, wordt gesteld dat vernietiging van de gegevens, bedoeld in artikel 4a, derde lid, gelijk staat aan het op zodanige wijze bewerken van de gegevens dat deze niet meer kenbaar zijn. De toelichting bij het voorgestelde artikel 5, derde lid, verwijst naar de vernietiging van de door de Orde aangeleverde geheimhoudernummers. Uit een grammaticale interpretatie van artikel 5, derde lid, volgt evenwel dat hier de vernietiging is bedoeld van de gegevens in het logbestand.

De Afdeling adviseert te voorzien in een verplichting tot het vernietigen van de door de orde aangemelde nummers en tekst en toelichting van artikel 5, derde lid, op elkaar af te stemmen.

6. Voor redactionele kanttekeningen verwijst de Afdeling naar de bij het advies behorende bijlage.

De Afdeling advisering van de Raad van State geeft U in overweging in dezen een besluit te nemen, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De vice-president van de Raad van State

- In het voorgestelde artikel 1 de consequente toepassing van aanwijzing 100, eerste lid, onderdeel c, Ar verzekeren, niet alleen ten aanzien van de voorgestelde onderdelen a, e en f, maar ook ten aanzien van het bestaande onderdeel c.
- In het voorgestelde artikel 1, onderdeel d, ", die voor de toepassing van artikel 4a van dit besluit optreedt namens de advocaat als geheimhouder" schrappen.
- In het voorgestelde artikel 1, onderdeel e, gelet op aanwijzing 58 Ar, de verwijzing naar artikel 126n, eerste lid, Sv en het daarop gebaseerde Besluit vorderen gegevens telecommunicatie en de betekenis van "geheimhoudernummer" in de Verordening op de nummerherkenning van de Nederlandse Orde van Advocaten aansluiten bij de betekenis van "nummer" in artikel 1.1 bb Telecommunicatiewet.
- Voor zover geen gevolg wordt gegeven aan de voorgaande kanttekening, in het voorgestelde artikel 1, onderdeel e, gezien het gebruik van het woord "nummer" in het voorgestelde onderdeel f en het feit dat nummer ook ziet op nummers van personen met een afgeleid verschoningsrecht, "dat een advocaat gebruikt ten behoeve van de dienstverlening als advocaat" schrappen.
- In het voorgesteld artikel 4a, eerste lid, "wordt die communicatie onmiddellijk langs geautomatiseerde weg vernietigd" vervangen door: worden de voorwerpen die deze communicatie behelzen onmiddellijk langs geautomatiseerde weg vernietigd.
- In Artikel I, onderdeel C, het opschrift "Artikel 5" schrappen.
- In het voorgestelde artikel 5, derde lid, "4, derde lid" vervangen door: 4a, derde lid.
- Gelet op aanwijzing 98, tweede lid, Ar, het opschrift bij Artikel II schrappen.
- Artikel 2 van de Bijlage, gelet op het voorgestelde artikel 4a, tweede lid, zo redigeren dat het zich richt tot de Orde en niet tot de advocaat.
- In artikel 2, aanhef, van de Bijlage, "artikel 4a, eerste lid" vervangen door: artikel 4a, tweede lid.
- De verwijzing in de toelichting naar artikel 8, onderdeel f, Wbp als grondslag voor de gegevensverwerking schrappen voor die verwerking die verplicht zal worden gesteld in het besluit, hiervoor volstaat immers artikel 8, onderdeel c, Wbp als grondslag. Voor de verwerking van gegevens door de Orde ligt artikel 8, onderdeel e, Wbp als grondslag meer voor de hand.

Nader rapport (reactie op het advies) van 18 juli 2011

De Afdeling advisering van de Raad van State onderschrijft de strekking van het ontwerpbesluit maar maakt opmerkingen met betrekking tot de grondslag van het ontwerpbesluit, de sluitendheid van het systeem, de opslag van verkeersgegevens en de verhouding tot de verplichtingen uit de Wet bescherming persoonsgegevens. Zij is van oordeel dat in verband daarmee aanpassing van het ontwerpbesluit wenselijk is.

1. De grondslag van het ontwerpbesluit

Naar aanleiding van het advies van de Afdeling advisering is de grondslag voor het ontwerpbesluit aangevuld met de artikelen 126m en 126t, negende lid, van het Wetboek van Strafvordering. Op grond van artikel 126aa, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering kunnen regels worden gesteld over de vernietiging van processen-verbaal en andere voorwerpen die medelingen behelzen van verschoningsgerechtigden. Naast dit artikel bieden de artikelen 126m en 126t van het Wetboek van Strafvordering de mogelijkheid bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen over de wijze waarop wordt voldaan aan het bevel van de officier van justitie aan een opsporingsambtenaar tot het opnemen van niet voor het

publiek bestemde communicatie die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst. Op grond van deze artikelen kunnen regels worden gesteld over het voorkomen dat communicatie, waar een geheimhouder bij betrokken is, wordt opgenomen.

2. De sluitendheid van het systeem

Naar aanleiding van het advies van de Afdeling advisering is de nota van toelichting aangepast, zodat de tekst over het gebruik van de aangemelde nummers aansluit bij die van de verordening.

Daarnaast is in paragraaf 4.4 van de nota van toelichting nader ingegaan op de consequenties van het niet herkenbaar zijn van geheimhoudersgesprekken voor de sluitendheid van het systeem.

Voorts is de tekst van de nota van toelichting aangepast, zodat de tekst over de te nemen voorzorgsmaatregelen indien niet herkenbaar is dat als geheimhouder wordt gebeld, aansluit bij die van de toelichting op de verordening.

Verder is in de nota van toelichting ingegaan op de actuele betekenis van ‘numberspoofing’ voor het systeem van nummerherkenning. Het met het spoofen beoogde doel, het misleiden van de aanbieder en de politie over het nummer dat bij telecommunicatie is betrokken zodat wordt voorkomen dat de communicatie wordt afgetapt en opgenomen, kan worden bereikt door het gebruik van een nummer van een derde. Dit kan ook een nummer van een advocaat zijn. De invoering van een systeem van nummerherkenning is niet van invloed op de mogelijkheid van spoofing. Het gebruik van numberspoofing kan worden opgemerkt door de aanbieder of de politie. Numberspoofing vormt dan ook niet zozeer een risico voor de effectiviteit van het systeem van nummerherkenning als wel voor de effectiviteit van het aftappen van telecommunicatie. Op dit punt is de nota van toelichting aangevuld.

Tenslotte is in de nota van toelichting toegelicht welke maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat geheimhoudersgesprekken in strafdossiers worden opgenomen. Daarbij is aangegeven dat deze maatregelen erop gericht zullen zijn dit mogelijke effect van de getroffen regeling tegen te gaan.

3. De opslag van verkeersgegevens

a. De opslag van verkeersgegevens

Naar aanleiding van het advies van de Afdeling advisering kan worden opgemerkt dat de aanbieders, op grond van de Regeling aftappen openbare telecommunicatienetwerken en –diensten, gehouden zijn de afgetapte communicatie te voorzien van bepaalde identificerende gegevens. Deze gegevens zijn nodig om vast te kunnen stellen dat de juiste gegevens zijn verzameld. Bovendien is het voor de aanbieders technisch niet mogelijk om bij het opnemen van communicatie de inhoud van de communicatie los te koppelen van de verkeersgegevens. De verkeersgegevens worden dan ook automatisch meegeleverd als de inhoud van communicatie wordt opgenomen. Met behulp van de verkeersgegevens kan de inhoud van de opgenomen communicatie worden teruggevonden ten behoeve van het uitluisteren daarvan. Daartoe dienen deze gegevens te worden opgeslagen. Daarnaast zijn de verkeersgegevens nodig om de opgenomen gesprekken te kunnen vernietigen, indien deze gesprekken onder het wettelijk verschoningsrecht vallen. Dit veronderstelt dat deze gegevens worden opgeslagen. Voor wat betreft het systeem van de nummerherkenning is de opslag van de verkeersgegevens nodig ten behoeve van het verrichten van de audits, teneinde te kunnen controleren of de opgenomen communicatie die onder de regeling van de nummerherkenning valt, daadwerkelijk is vernietigd. Het verwijderen van bepaalde verkeersgegevens, zoals de gegevens die betrekking hebben op de gebruikte apparatuur en de locatiegegevens van de geheimhouder, is voor de politie niet goed uitvoerbaar.

b. De reikwijdte van het verschoningsrecht

De officier van justitie dient bij de processtukken al die processen-verbaal of andere voorwerpen te voegen waaraan gegevens kunnen worden ontleend die voor het onderzoek in de zaak van betekenis zijn. Mededelingen gedaan aan personen die zich op grond van artikel 218 van het Wetboek van Strafvordering kunnen verschonen indien hen als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd, worden in beginsel niet bij deze processtukken gevoegd. De ratio van deze beperking is dat het verschoningsrecht anders illusoir zou worden. Dit is geregeld in artikel 126aa, tweede lid, Sv. De procedure is uitgewerkt in het Besluit bewaren en vernietigen niet-gevoegde stukken. Met behulp van de verkeersgegevens kan de communicatie worden vernietigd.

De verkeersgegevens betreffen geen mededelingen, bedoeld in artikel 126aa, tweede lid, Sv. Dit wordt in de rechtspraak bevestigd, daarvoor kan worden verwezen naar het arrest van 10 april 2009 van het Gerechtshof 's-Hertogenbosch (LJN: BI0780).

Naar aanleiding van het advies van de Afdeling advisering is in de toelichting nader ingegaan op de verhouding van de opslag van verkeersgegevens tot het verschoningsrecht en de verplichtingen voortvloeiend uit de Wbp.

4. Het doel van de gegevensverwerking

Naar aanleiding van het advies van de Afdeling advisering kan worden opgemerkt dat er inderdaad sprake is van drie verschillende gegevensbestanden. In de eerste plaats is er het door de orde aangelegde bestand met geheimhoudernummers. Deze gegevens vallen onder de reikwijdte van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). In de tweede plaats is er de door de orde aangemelde geheimhoudernummers die in de database van het KLPD worden opgenomen. Deze gegevens worden dagelijks geactualiseerd doordat een nieuwe lijst met nummers wordt opgenomen in de database. De oude nummers worden overgeschreven. Deze gegevens vallen eveneens onder de reikwijdte van de Wbp. In de derde plaats is de korpsbeheerder gehouden gegevens te bewaren over de raadpleging en vernietiging van de nummers van de database. De vastgelegde gegevens worden drie jaar bewaard. Ook deze gegevens vallen onder de reikwijdte van de Wbp.

Bij het aftappen van telecommunicatie worden tevens verkeersgegevens vastgelegd. Het aftappen van telecommunicatie vindt plaats ten behoeve van de opsporing van strafbare feiten. De vastgelegde verkeersgegevens vallen onder de reikwijdte van de Wet politiegegevens. De korpschef van het KLPD is verantwoordelijke voor de gegevensverwerking, op grond van artikel 1, onderdeel f, onder punt 2, van de Wet politiegegevens.

Naar aanleiding van het advies van de Afdeling advisering is de nota van toelichting aangevuld.

5. De vernietiging van gegevens

Naar aanleiding van het advies van de Afdeling advisering is in artikel 4a van het ontwerpbesluit een afzonderlijke bepaling opgenomen over de vastlegging en vernietiging van de door de orde ten behoeve van nummerherkenning aangemelde nummers. Tevens is in dit artikel vastgelegd dat de aangemelde nummers en de vastgelegde gegevens worden vernietigd. Dit heeft tevens geleid tot aanvulling van de nota van toelichting.

6. De redactionele kanttekeningen van de Afdeling advisering zijn verwerkt. De kanttekeningen zijn alle overgenomen, behoudens enkele uitzonderingen. De woorden 'dat een advocaat gebruikt ten behoeve van de dienstverlening als advocaat' in artikel 1, onderdeel e, zijn niet geschrapt omdat gevolg is gegeven aan de voorgaande kanttekening van de Afdeling advisering. Daarnaast is de laatste redactionele opmerking niet overgenomen. Anders dan de Afdeling advisering kennelijk veronderstelt, bevat het besluit

geen verplichting voor de orde of voor individuele advocaten tot het melden van nummers aan het KLPD. De verwerking van persoonsgegevens voor de orde kan dan ook niet op basis van artikel 1, onderdeel e, plaatsvinden, zoals de Afdeling advisering adviseert, maar op basis van de ondubbelzinnige toestemming van de betrokken advocaten, als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, Wbp. De verwerking van persoonsgegevens door het KLPD kan plaatsvinden op grond van artikel 1, onderdeel b, Wbp nu het gaat om de verwerking van telefoonnummers van advocaten op basis van de in een convenant vastgelegde afspraken. Dit is in de nota van toelichting verwerkt.

Ik moge U hierbij het ontwerpbesluit en de nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

de Minister van Veiligheid en Justitie

- (1) Kamerstukken II 2005/06, 30300 VI, nr. 16.
 - (2) Kamerstukken II 2004/05, 29 800 VI, nr. 134.
 - (3) Nota van toelichting, paragraaf 1.2.
 - (4) Nota van toelichting, paragraaf 3.2.
 - (5) V.L. Korsten, R. Boot en K. van der Spek, Impactanalyse invoering nummerherkenning bij interceptie, Verdonck, Klooster & associates 2009.
 - (6) Blijkens artikel 4, derde lid van het Convenant nummerherkenning van 15 maart 2011, zoals gesloten tussen de Minister van Veiligheid en Justitie, het Korps landelijke politiediensten, het Openbaar Ministerie en de Orde.
 - (7) Nota van toelichting, artikelsgewijs bij het Tweede lid van voorgesteld artikel 4a.
 - (8) Een korte zoektocht op internet leverde de volgende websites op:
<http://calleridfaker.com/>, <http://www.fakecaller.com/>, <http://www.spoofphonenumber.com/>.
 - (9) Verkeersgegevens betreffen de NAW-gegevens van de beide gebruikers van de nummers die verbinding maken, overige nummers van de gebruiker, datum, tijdstip en duur van de verbinding, gegevens over de gebruikte apparatuur en, voor zover van toepassing, de locatiegegevens van de gebruikte zendmast en de NAW-gegevens van degene die de rekening betaalt voor de netwerkverbinding.
 - (10) Nederlandse orde van advocaten, Consultatieadvies conceptbesluit nummerherkenning, Den Haag 28 februari 2011.
 - (11) Nota van toelichting, paragraaf 2.1.
 - (12) HR 1 maart 1985, NJ 1986, 173, r.o. 3.1 (Notaris Maas).
 - (13) HR 1 maart 1985, NJ 1986, 173, Rb Haarlem, 11 maart 1975, NJ 1976, 125 en Ktg. Amsterdam, 4 september 1991, NJ 1992, 351.
-

[Gehele tekst ontwerpregeling met toelichting \(pdf, 117 kB\)](#)